

س.ا.س سٽي سڪر. ڪام

ڊجيٽل بوڪ پبلشر

www.sascitysukkur.com

ايڊيٽر

عبداللطيف انصاري

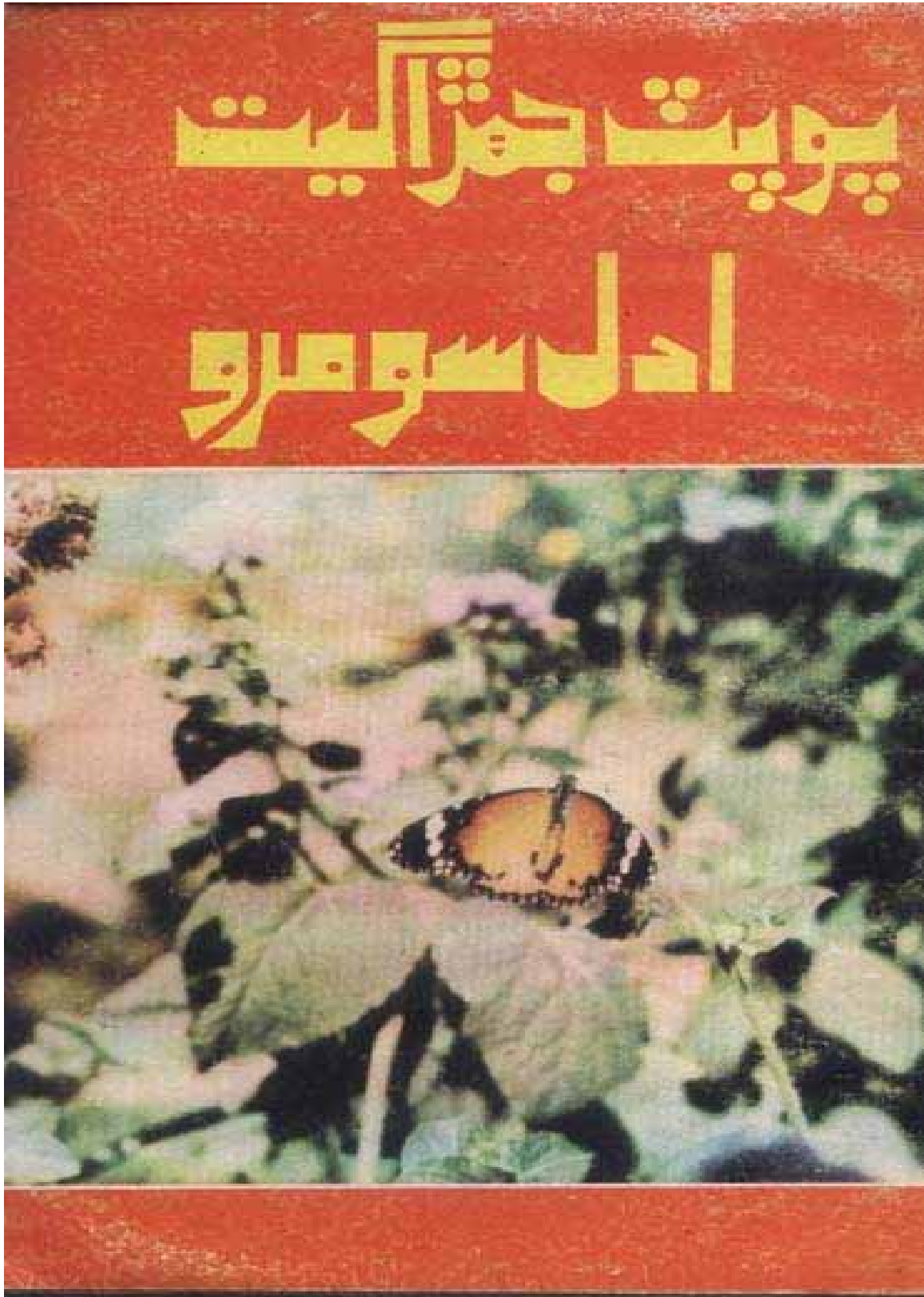
پوٽ جهڙا گيت

ادل سومرو

(ٻارن جي لاءِ شاعري)

اسڪيچ

ادل سومرو

گلن جي ورکا

شاعر جي دعا
سڀ کان پهرين ڳالهه
جمن جمالي پلو ٿيالي
روبوٽ. مشيني ماڻهو
سکر جو سکر
سند کان وچڙيل پار جو
نظم
ڪتاب وارو خواب
سوچ سمجھ جو ڪيل
گنجڙو گابار

ڀڳين جو مشاعرو

جھڙپير جي جهر ڪي
ڪراچيءَ جو ڪانگ
بادھ جي بلبل
تلھار جو طوطو
مٺيءَ جو مور

راند ڀڳن واري ماڻھي
پارا سان ڪي پيار آھن
ڀڳوڙاڻيءَ جو ھو ڪو

جيتن جو مشاعر

ڪوٽريءَ جو ڪوريٽڙو

مٽياريءَ جو ماڪوڙو

موري جي مک

پنپور جي پنپوري

پيتاري جو پوٽ

موهن جو دڙو بچايو

موسم جو گيت

عالم خان

ناني شاني

سيهڙ جي سالگره

علو فقير

شاعر جي دعا

چنڊ تارن آبهشارن جا ٿڌي
گل ٻوٽن ۽ نظارن جا ٿڌي
چر چولين ۽ ڪنارن جا ٿڌي

ڪين سندن سوچ جو ساگر سُڪي
ڏات مُنهنجيءَ کي ڏهوڻي سگهه ڏي
ٻارڙن لاءِ گيت جيئن اهڙا لکان
پوٽن جا رنگ سڀُ تن ۾ پريان.

سڀ کان پهرين ڳالهه

ڳالهه اسان جي سمجهه سياڻا
مکڙين جهڙا ننڍڙا راڻا

رکجي هر دم صاف صفائي
ادا انهيءَ م آهي چڱائي

وقت اجايو ڪين وڃاءِ
ڪوشش ڪر تون آئيندي لاءِ

ننڍي وڏي کي ڪجي سلام
ڪجي سين سان منو ڪلام

سبق پنهنجي کي ڪين وسار
قرهي لڳ تون اکر سڌار

محنت سان ئي عزت آهي
سستيءَ کي تون ڇڏ پڄائي

ملڪ مٺي جو مانُ تُون آهي
ابي امان جو شان تون آهين

جي تون پاڻڙا محنت ڪندين
پنهجي ديس جو نالو ڪيندين.

جُمن جمالي پلر ٿيالي

ڳوٺ پنهنجي جو جُمن جمالي
آهي ڏاڍو پلو ٿيالي

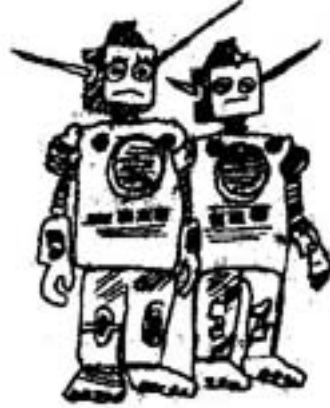
ننڊ مان جلدي آهي اٿندو
سنبري سائيڪل تي آ چڙهندو
اسٽيشن تي تڪڙو پُچندو
اتان ٿيلهي ۾ خط هو کڻندو
خط کڻي وري واپس ورنڊو
پوءِ خطن تي مهرون هڻندو
ڦيرا پائي منجهند ڌاري
ڪندو خطن جو ٿيلهو خالي
ڳوٺ پنهنجي جو جُمن جمالي

گرمي سردي ڏسندو ناهي
برساتن ۾ ويهندو ناهي
هردم خاڪي وردي پائي
پيارن جا پيغام پُڄائي
گهٽيءَ گهٽيءَ ۾ خط ورهائي
اڻپڙهيلن کي پڙهي ٻڌائي
ڳوٺ جي مڙني ماڻهن کان

سندس نوڪري آهي نرالي
ڳوٺ پنهنجي جو جُمن جمالي

ننڍي وڏي کي صحيح سُڃاڻي
تن لاءِ خط ۽ تارون آڻي
جتي جتي هو ويندو آهي
مان اتي هو لهندو آهي
ڪڏهن به ڪاوڙ ڪندو ناهي
هر دم ڪلندو رهندو آهي
جيئڙ وارو سندس طريقو
جڳ ۾ سچ پچ آهي مثالي
ڳوٺ پنهنجي جو جُمن جمالي
آهي ڏاڍو ڀلو ٽپالي

روبوٽ - مشيني ماڻهو

سائنس جو هي جادو آهي
لوهي ماڻهو ٿو ڳالهائي.

ڪالھ تصور اڄ حقيقت
سڄي دنيا کي آهي حيرت
آدم پنهنجي عقل سان ٻارو
ڇاڇا ڇڏيو آهي بڻائي
لوهي ماڻهو ٿو ڳالهائي.

پُرن جو هي ٺهيل آ سارو
هر ماڻهو ڪان آهي سگهارو
سارا ڪم ڪري ٿو تڪڙا
وقت ڏئي ٿو گهڻو بچائي
لوهي ماڻهو ٿو ڳالهائي.

ماڻهن وانگر گهمي ڦري ٿو
کاڌو پاڻي ڪين گهري ٿو
انسانن جي فائدي خاطر
هر ڪم ۾ ٿو هٿ وٺائي
لوهي ماڻهو ٿو ڳالهائي.
سائنس جو هي جادو آهي.

سکر جو سکر

سنڌ سڄيءَ ۾ ٿيون نمبر
ڏسو هي سهڻو شهر سکر

گرڙيءَ جو ميدان هتي
سنڌوءَ جو وڏو شان هتي
تفريح سان گڏ ڄاڻ پريو
آهي سجايو هيءُ سفر
ڏسو هي سهڻو شهر سکر

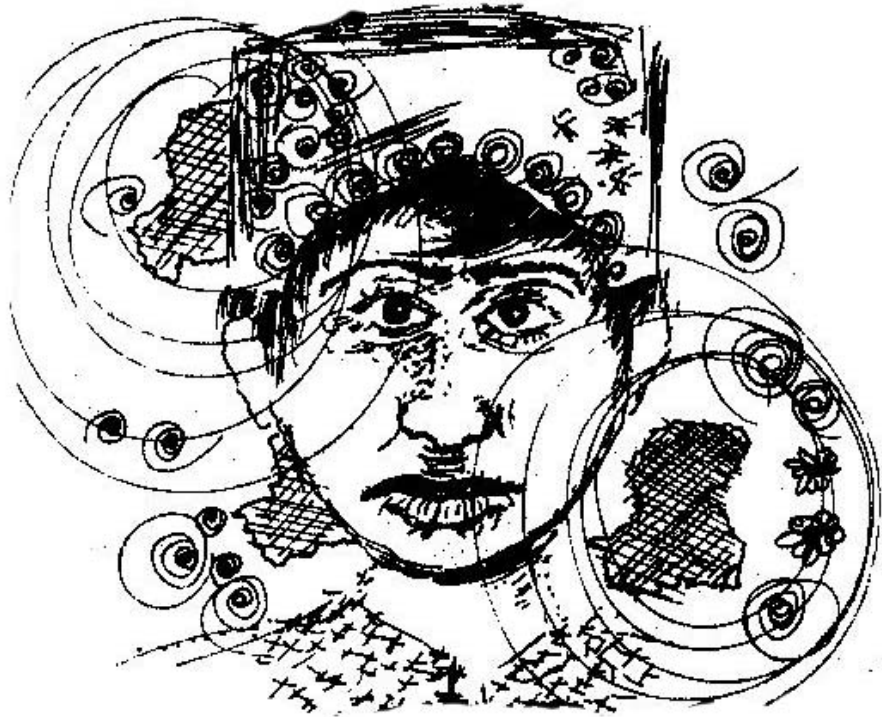
معصوم شاهه جو هي آ منارو
ان تان ٿئي ٿو خوب نظارو
ماضيءَ هو هي منظر پيارو

پري کان ايندو آهي نظر
ڏسو هي سهڻو شهر سکر

آدم شاهه جي ٽڪريءَ چڙهيو
ساڌ - پيلي بيڙيءَ تي هلبو
پُل جي پريان هلي ڏسبو
وچ درياھ ۾ ٻيٽُ بکر
ڏسو هي سهڻو شهر سکر

سج لهر تي آهي هاڻ
گهمڻ هلون ٿا لب مھراڻ
بئراج کان موٽي ڏسنداسين
وچ شهر ۾ گھنٽا گھرُ
ڏسو هي سهڻو شهر سکر

سنڌ کان وڇڙيل ٻار جو نظم

هجن پنڪ مونگي اڏامي وڃان
وڃي سنڌ پنهنجي امڙ مان ڏسان

آهي آس دل ۾ اهائي اڃا
امان! هڪ ڀيرو مانتو وٺ اڃان

جي بادل ڪو پورو مان بڻجي پوان
ٿريلين جي پياسي ولر تي وسان

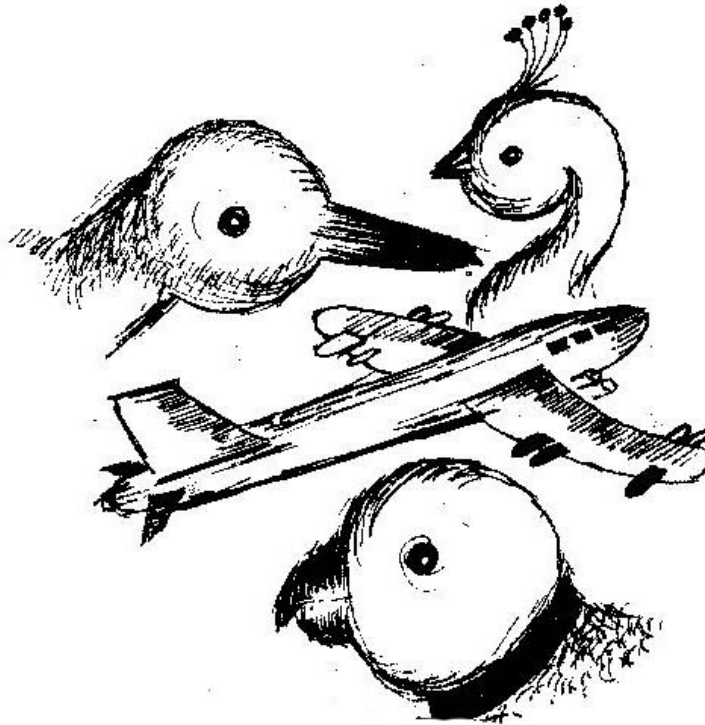
وٽان روپ جيڪر هوائن جو مان
وڃي سنگ کيٽن ۾ تنهنجا چمان

جي سنڌي ٻوليءَ جو شاعر هُجان
فقط گيت ٿرتي مان تُونهنجا لکان.

ڪتاب وارو خواب

رات ٿڌو مون هڪڙو خواب
ڏنم خواب ۾ سهڻو ڪتاب
ڪتاب مونکي ساڻ ڪري
وٺي هليو هو ٿورو پري
ڪتاب مونسان ڳالهايو پئي
ور ور مونکي سمجهايو پئي
پاڻو! گهڻو نه رڻدو ڪر
کڻي تون مونکي پڙهندو ڪر
جي تون مونسان سنگت رکندين
سڄي حياتي سڳيو رهندين
ڪتاب مونکي ڪلندي چيو
هڪ جاءِ ڏانهن ڏسندي چيو
منهنجو گهرُ آ ڪُتب خانو
هتي ايندو ڪر تون روزانو
ڳالهه ڪتاب جي ڪيو اثر
وقت بچائي مان اڪثر
ڪتب خاني ويندو آهيان
سمجهه وڌائي ايندو آهيان.

سوچ سمجھ جو ڪيل

سوچ سمجھ جو ڪيل نيارو
پڇو گجھارت پيارا ٻارو سوچ سمجھ جو ڪيل

سوچ	سمجھ	جو	ڪيل	نيارو
پڇو	گجھارت	پيارا	ٻارو	
هڪ	پڪيءَ	جو	پيارو	ڍنگُ ۲
چهنب	ڊگهي	۽	ڪارو	رنگُ ۲
جنهن	اوهان	کان	لولي	کسي ۲
ٻڌايو	ٻارو	ڪهڙو	پڪي	۲؟

اها گجھارت اسان يڳي ۲
اهو ته سائين ڪانگ پڪي ۲.

پوشاڪ سائي ڳاڙهو ڳانو
پوليون ٻولي ڳائي ترانو
چوري جنهن لاءِ رڪي ۲
ٻڌايو ٻارو ڪهڙو پڪي ۲؟

اها گجھارت اسان يڳي ۲
اهو ته سائين طوطو پڪي ۲.

تيز اڏامي پيئي نه ڪائي
ڀل ۾ اپ سان ٿو ڳالهائي
انهيءَ جي رفتار تڪي ۲
ٻڌايو ٻارو ڪهڙو پڪي ۲؟

نٿي ڀڄي هيءَ اوهين ٻڌايو
ڏسي گجھارت ڄاڻ وڌايو
انهيءَ پڪيءَ جو نانءُ جهاز
آهي جنهن جو تيز آواز

ٿرڻ برڻ ۾ رهندو آهي
بادل ڏسندي ڇنڊو آهي
سونهن انهيءَ جي صاف سڃي آ
ٻڌايو ٻارو ڪهڙو پکي آ؟

اها گجھارت اسان ڀڳي آ
اهو ته سائين مورُ پکي آ.

گنجڙو گابارُ

ڏسو هي گنجڙو گابارُ
آهي نانءُ سندس منٿار
ڪري ٿو ڪڪڙين جو واپار
ٽڪڙ آ جنهن جي جلويدار
ڪنهن سان ڪين ڪري تڪرار
سندس آ سڀني سان سهڪار
وبهه ڪين رهي بيوڪار
ڪري نه محنت کان انڪار
هر دم همت سان هوشيار
وندي ٿو سڀني سان هو پيارُ
وڏو پڻ آهي هو فنڪار
ڪري ڄاڻي ٿو هر اظهار
سندس آ جت ڪت ناماچار
چاهي ٿو جنهن کي هرڪو ٻارُ
ڏسو هي گنجڙو گابارُ

پکين جو مشاعرو

حصو وٺندڙ پکي

جهمپير جي جهرڪي

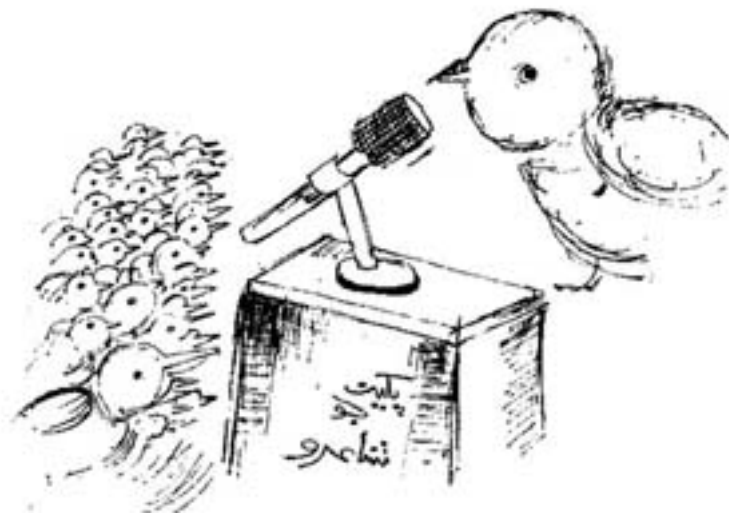
ڪراچيءَ جو ڪانگ

بادھ جي بلبل

منيءَ جو مور

تلھار جو طوطو

جهيڙ جي جهر ڪي

مُنهنجو نالو جم جم جهر ڪي
روز پوان ٿي پت تان ترڪي

باک ڦٽي جو جاڳي آنءُ
رب جو ساريان مٿو نانءُ

چون چون مُنهنجي آهي ٻولي
مٿي ۽ سڀ کان سولي

چوگي خاطر آءِ اڏامان
ڪنهن کان مُور نه ڪسي کانوان

ڪڪن پڪن جو هڪ اُگيرو
مُنهنجو آهي ماڳ پليرو.

ڪراچيءَ جو ڪانگ

مونگي ٻالڪ وٺندا آهن
پيار مان ڪانگل چوندا آهن

رستي ويندي ٻارن کان
ڪين ٿو هاڻي لولو ڦران

جي ٿي ٿورو سياڻو ٿيان
په تنگو ٿو ڦاسان مان

توڙي رنگ جو ڪارو آهيان
پوءِ به سڀ کان پيارو آهيان

صبح سويري آءُ اٿان
سانجهي ڌاري موٽي اچان

ولر پنهنجي سان آءُ اڏامي
وڃي وڻن تي ٿيان آرامي.

پاڙه جي بلبل

بلي بلبل مُنهنجو نالو
گيتن ۾ آ سَندم حوالو

شاعر مُنهنجي ڪن واکاڻ
وندر آهيان ٻارن ڪاڻ

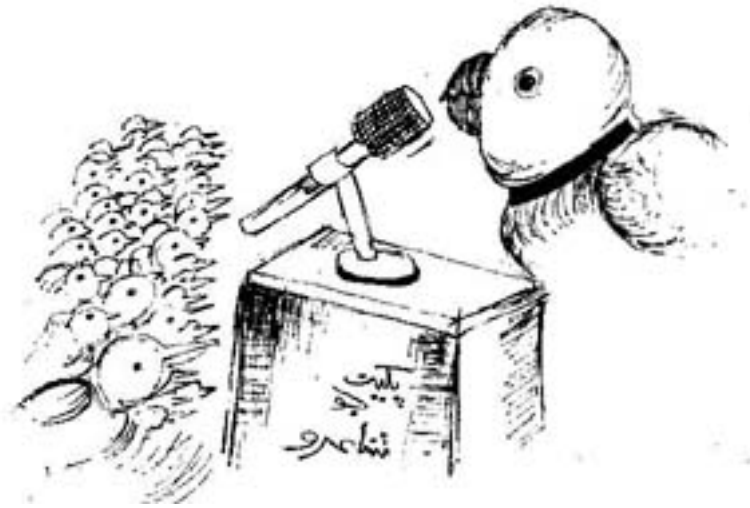
جهرڪي مُنهنجي آهي سرتي
ڪوئل کان مون سکيا ورتي

باغن ۾ ٿي ٻوليون ٻوليان
کليل هوا ۾ پرڙا گوليان

جڏهن ڏسان ٿي ماريءَ کي
وڃي ويهان ٿي ٿاريءَ تي

هانءُ نه پنهنجو هاريان مان
هردم خوش گذاريان مان.

تلهار جو طوطو

مُنهجو نالو طوطو خان
ڪين ڪيان ٿو ڪو نقصان

گيت لکيو مون آهي هڪڙو
پنهجن ساون ڪنڀن جهڙو

ڳاڙهي چنب سان صبح شام
مرچ ۽ ميوا ڪانوان جام

جڏهن ڪيان ٿو مان گفتار
خوش ٿين ٿا پڏا ۽ ٻار

اتم ڳچيءَ ۾ ڳاڙهو ڳانو
مونکي چاهي سڄو زمانو

آهي پر ارمان اهو
ماڻهن جوڙيو مون لاءِ پڃرو.

مٺيءَ جو سُر

اوهان جو ٿورو وقت وٺان ٿو
پنهجي ننڍڙي ڳالهه چوان ٿو

ٿرڻ ٻرن ۾ آءُ اڏامي
ڪارونجهر تي روز ڪڏان ٿو

سونهن صفائيءَ ساڻ رهان ٿو
سپن پکين ۾ مان لهان ٿو

جڏهن اچن ٿا بادل پرڃي
تڏهن خوشيءَ مان خوب نچان ٿو

پنهجا ڪارا پير ڏسان ٿو
نچندي نچندي روئي پوان ٿو

وڻندڙ آهن مُنهجا ڪنڀ
مولا جا احسان مڃان ٿو

مور پکي ۲ مُنهجو نالو
چڱو اي يارو آءُ هلان ٿو.

رانديڪن واري ماڻي

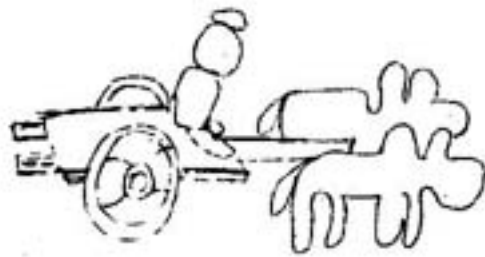

ماڻي اوڏڻ آئي آهي
مٽيءَ جا رانديڪا ٺاهي

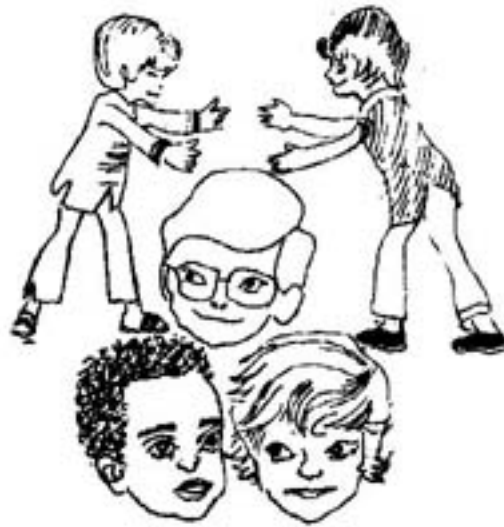
ماڻي اوڏڻ جڏهن اچي ٿي
هوڪو ڏيئي ٻار سڏي ٿي
هرڪو ٻوڙي ان وٽ پڇندو
گهر ۾ ٻارُ ڪو رهندو ٺاهي
روپيو ڏيئي اوڏڻ کي
رانديڪا مون ورتا ٿي

گهوڙو هاڻي ۽ خچر
ٿيئي آيس گهر ۾ ڪاهي
هاڻي ڏنم پاءُ بچل کي
گهوڙو ڏنم سوٽ سچل کي
خچر رکيو مون پنهنجي لاءِ
چڏيو انهيءَ کي آچر ڊاهي
مائي اوڏڻ محنت واري
هر ٻالڪ کي آهي پياري
سٺا ۽ سستا آڻي رانديڪا
روٽنڊڙ ٻارن کي پرچائي

مائي اوڏڻ آئي آهي
مٽيءَ جا رانديڪا ٺاهي.

ٻار اسان کي پيارا آهن

هي ٻار اسان کي پيارا آهن
پورا توڙي ڪارا آهن
سڀ ٻار اسان کي پيارا آهن

مٽيءَ ۾ هي راند رهن ٿا
گلڙن وانگر خوب ٿڙن ٿا
ترتيءَ جا هي تارا آهن
هي ٻار اسان کي پيارا آهن

جڏهن به ٻالڪ تهڪ ڏين ٿا
ڏک سمورا دور ٿين ٿا

خوشين جا وسڪارا آهن
هي ٻار اسان کي پيارا آهن

نچندي ٿيندي روز ڪڏن ٿا
پل ۾ پري وري رُسن ٿا
سندن ڍنگ نيارا آهن
هي ٻار اسان کي پيارا آهن

صبح سويري پڙهڻ وڃن ٿا
ڏسي هنن کي نيٺ ٿرن ٿا
آئيندي جا سهارا آهن
هي ٻار اسان کي پيارا آهن.

پڪوڙائيءَ جو ھوڪر

مُنهنجي هٿ تي ڊوڙي آءُ
ڪڙڪ پڪوڙا وٺي ڪاءُ

گيهه ۾ آنءُ تريندو آهيان
سڀ کان سستا ڏيندو آهيان

پن روپين ۾ پورو پاڻ
ڪڙڪ پڪوڙا وٺي ڪاءُ

مرچ، پٽاٽي وڱڻ وارا
شوق منجهان ٿو ٺاهيان سارا

جدا جدا سڀني جو ساءُ
ڪڙڪ پڪوڙا وٺي ڪاءُ

ٻار ٻڍا ۽ جوان ٿا ڪائن
ڪاٺي مُنهنجا ڳڻ ٿا ڳائن

وريو آ مُنهنجي بخت جو واءُ
ڪڙڪ پڪوڙا وٺي ڪاءُ

مُنهنجا پڪوڙا هن مشهور
ڪاٺي وساري ڪوبه نه مَور

تُون به چهر ڪر مُنهنجا پاءُ
ڪڙڪ پڪوڙا وٺي ڪاءُ

جيتن جو مشاعرو

حصو وٺندڙ جيت

ڪوٽڙيءَ جو ڪوريئڙو

مٽياريءَ جو ماکوڙو

موري جي مک

پنيور جي پنيوري

پيتاري جو پوٽ

ڪوريتريءَ جو ڪوريٽرو

جيت ننڍو هڪ آهيان انءُ
ڪوريٽرو آ منهنجو نانءُ

آهيان ننڍڙو سمجھ سوائي
قدرت جي سڀ آهي پلائي

در درين تي چار وچائي
گذر ڪيان ٿو مڪيون قاسائي

مڪيون بيماريون ٿيون ڦهلائڻ
مُنهنجا چار مڪيون گُٽائڻ

مڪيون مرن ۽ پڇن بيماريون
پوءِ ته آهن پاءُ بهاريون

مُنهنجي محنت ياد ڪجو
ڪين ڪڏهن ٻارو پلجو.

مٽياريءَ جو ماکوڙو

ڪهڙي ڳالهه چوان مان ٻارو
حال آ مُنهنجو پورو سارو

جڏهن جيت پيا مونکي ڏسن
مامو ماکوڙو چئي کلن

هونئن لڳان ٿو مان ڪمزور
ڊوڙڙ ۾ ڀر آهيان زور

ڪيان تو ڳولا کاتي ڪاڻ
شوق سان کانوان مان مٿاڻ

مونجهه جڏهن محسوس ڪيان
تندڙ سان گڏجي گهمڻ وڃان.

موري جي مک

محنت ۾ مون عمر گذاري
مک آهيان پر ماڳيءَ واري

ڪين وڃايان مهل اجائي
پسند ڪيان ٿي آءٌ صفائي

پنهجي راج سان گڏجي مان
ماناري ۾ رهندي آهيان

پين جي خاطر مان لوچان
محنت جو ٿي درس ڏيان

ڪين ڪيان جي ڪوشش مان
توهان ڪائيندا ماڳي ڪٿان

قائم آ اتحاد اسان ۾
هرڪا مڱ آ شاد اسان ۾

پنيور جي پنيوري

مان ئي آهيان لال پنيوري
ڳالهه ڪيان ٿي پنهنجي ٿوري

ڳاڙهو وڻندڙ منهنجو رنگ
آهي نرالو سڀ کان ڍنگ

دل ٿي چاهي اڀ ٿي اڌران
وڻن پهاڙن تان مان گذران

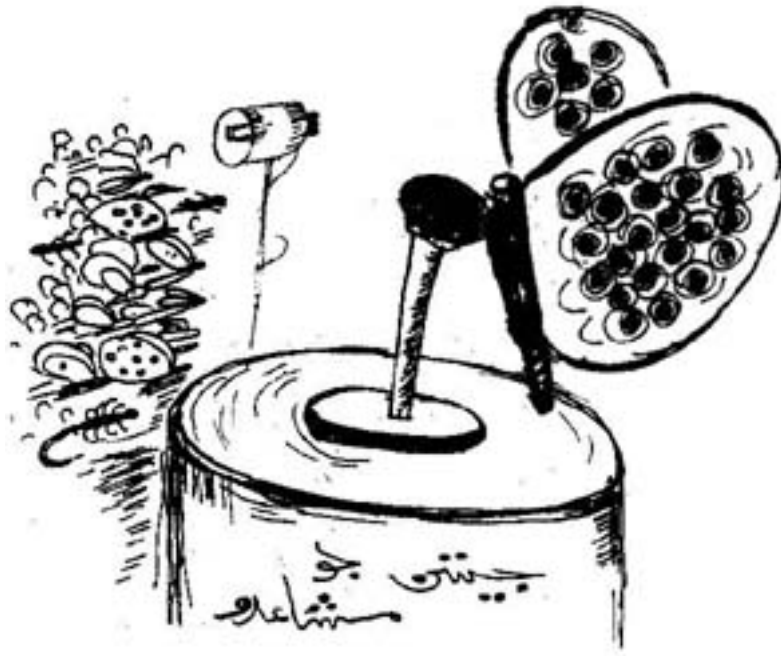
پر هي نازڪ پرڙا مُنهنجا
آس نه مُنهنجي پوري ڪن ٿا

پار جڏهن ٿا مونکي ڏسن
مُنهنجي پويان خوب ڏُڪن

ڊوڙي ٻالڪ ٿا ٽڪجن
مونکي پڪڙي ڪين سگهن.

پيتاري جو پوپت

نازڪ ننديڙو پوپت آهيان
ٻڌو اي ٻارو چاتو ٻڌايان

الله جو احسان وڌو آ
جنهن هي سهڻو رنگ ڏنو آ

هري هري تو اڌران مان
گلن ڦلن تان گذران مان

سُونهن جتي سُرھارُ جتي
مُنهنجو آهي ماڳُ اتي

گل ۽ مڪڙيون مُنهنجا ساٿي
جن سان گھاريان سڄي حياتي

مونکي پڪڙڻ خاطر ٻار
حالا ڪن ٿا سَوَ هزار

نازڪ ننڍڙو پوٽ آهيان
اڏري پنهنجي جان بچايان.

موهن جو دڙو بچايو

سڀني سائين کي ڄاڻايو
دڙو موهن جو يار بچايو

ٻڌي دڙي جي برباديءَ جو
ساريءَ دنيا ۾ گهرايو

فقط اسان جي دولت ناهي
آهي عالم جو سرمايو

تنهن مڃي ۾ عظمت ان جي
جيڪو به ان کي ڏسڻ آيو

تاريخي اهڃاڻ هي پنهنجو
سستيءَ ۾ اڄ ڪين مڻايو

جاري سدا جاکوڙ هجي
وبهي نه پنهنجو وقت وڃايو

سڀني جو سهڪار وٺي اچُ
سم ڪلر کي دور پڄاڻو

قائم رهندو هي خزانو
هرڪم ٿيندو نيٺ سڄاڻو

موسم جو گيتُ

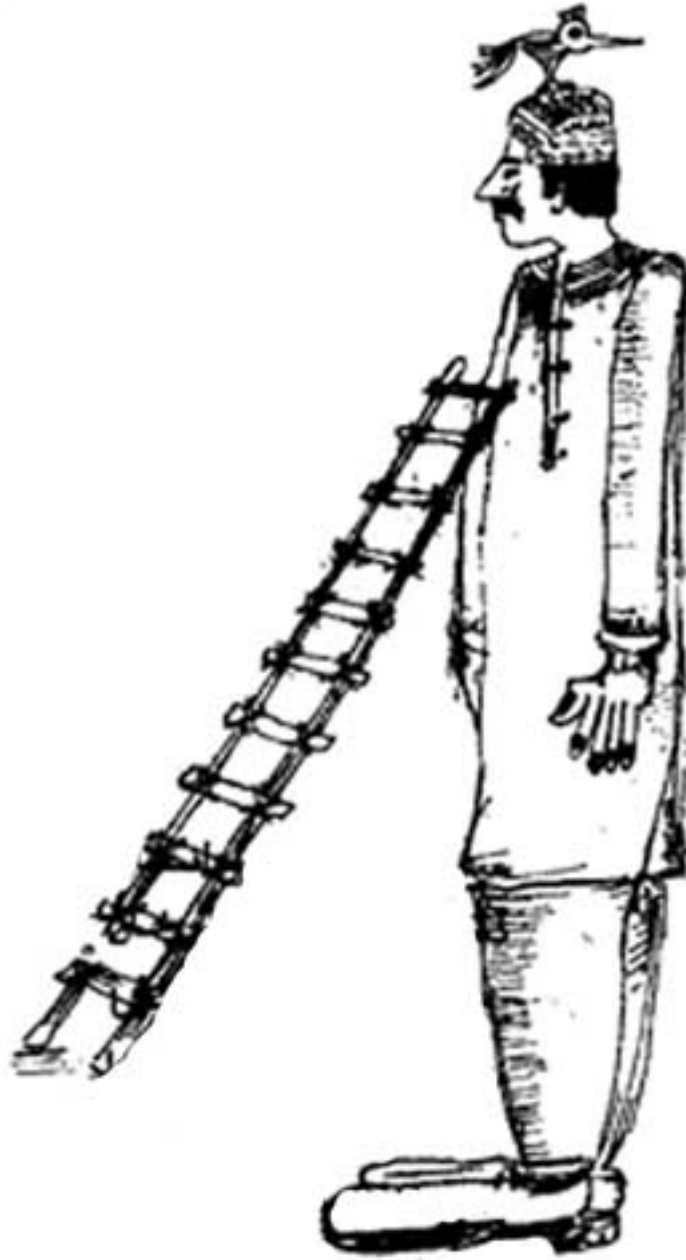
جهڙو ڦڙ ميگه ملهاري آهي
موسم ڏاڍي پياري آهي
سمند ڪناري سير ڪرڻ جي
ٻارن ڪئي اچُ تياري آهي.

وڻ ٽڻ توڻي اجرا ٿيا هن
خوش خوش سارا چهرا ٿيا هن
پکي به مٿيون بوليون ڪن ٿا
واهه واهه باغ بهاري آهي
موسم ڏاڍي پياري آهي.

گهمڻ ڦرڻ لاءِ سارا سنبريا
سارنگ ساجن وارا سنبريا
پوٽ جهڙا ڪپڙا پائي
سنبري راجڪماري آهي
موسم ڏاڍي پياري آهي.

سڀئي ٻالڪن تيان سان هلجو
پنهنجون شيون خيال سان کڻجو
هلو ته ڊوڙي هاڻ چڙهون
لاري وڃڻ واري آهي
موسم ڏاڍي پياري آهي.

عالم خان

سڀني کان ڊگهو انسان
ٿسو هي ٻارو عالم خان

ماڻهو هن کي بيهي ڏسن ٿا
ننڍڙا ٻالڪ ٻڃي وڃن ٿا
ڏسي قداور هستيءَ کي
لوڪ سڄو آهي حيران
ڏسو هي ٻارو عالم خان.

سوڙهي گهر ۾ وڃي نه سگهندو
عام ڪنن تي سُمهي نه سگهندو
موٽر ڪار ۾ گهمي نه سگهندو
جتي به عالم خان وڃي ٿو
ملي ٿو هن کي ڏاڍو مانُ
ڏسو هي ٻارو عالم خان.

سورهن والن جي سُٽ پائي
ڏهه مانيون ويلي تي کائي
ماڻهن سان ويهي ڳالهائي
ملڪن ۾ مشهور ويو ٿي،
آهي اسان جو مڙس مهان
ڏسو هي ٻارو عالم خان.

نانني شاني

سڄي پاڙي جي هڪڙي ناني
تلهي متاري ناني شاني

جڏهن به ناني ڪلندي آهي
چڻ ڪا سيڻي وڃندي آهي
وري جڏهن هو گهمندي آهي
پانءِ ته ترتي ٿڌندي آهي
آهي وزن ۾ ٿوري گوري
هر ويلي تي هوءَ سگوري
پنجن چئن جي ڪائي ماني
تلهي متاري ناني شاني.

ناني آهي قربن واري
سندس طبيعت آهي باجهاري
ڪين ڪري ٿي ڪوئي جهيڙو
جتي به ويندي ٿيندو ميڙو
واٽ تي ڪنهن کي ڏسندي آهي
دُعائون ڪندي چوندي آهي
پُٽڙا! ماڻين شال جواني
تلهي متاري ناني شاني

صبح سويري گهر گهر ويندي
ڪم ڪار جو سڀ کان پچندي
ٻنهي هٿن چپيون ڪڍندي
هري هري بازار ڏي ويندي
سڄي پاڙي جا سودا وٺندي
سهڪي سهڪي واپس ورندي
ڪري سين تي مهرباني
تلهي متاري ناني شاني

سيهڙ جي سالگره

جنم ڏينهن تي سيهڙ خان
گهڻا گهڙايا گهر مهمان

ڪوٺو آيو ڪارڊ چيائي
بگهڙ آيو بينڊ گهڙائي

جنهن کي سيهڙ جو ڪارڊ مليو
سو دعوت تي آيو هليو

هرڻ به آيو هار ڪڍي
سيهڙ کي ڏاڍي ڳالهه وڻي

ڪُتو به پهتو سڏ اوناڻي
سوٽ بوٽ سان ٽوپلو پائي

آخر ۾ آيو مندڙو شيرُ
هر هر منڊڪائي پيرُ

سالگرهه جي سهڻي شام
مليا سيهڙ کي تحفا جام

شينهن بڻيو هو مُک مهمان
وڃ ۾ ويٺو سيهڙ خانُ

گذر نچندي گيتُ چيو
سيهڙ سهڻو ڪيڪُ ڪٽيو

تاڙي وڃائي جهُمر پائي
سڀني چيو واھه واھه!
سيهڙ جي ٿي سالگرهه.

علڻ فقير

موسيقيءَ جو مجلس ميرُ
آيو آهي علڻ فقير
لڳو مور جيان نچڻ فقير.

اجرڪ جو ٿو پٽڪو پائي
تندُ تپائي وائي ڳائي
جهومي محفل کي گرمائي
ٻڌي علط جا ٻول به ٿي
خوش ٿئي ٿو هر دلگيرُ
آيو آهي علط فقيرُ

آهي نرالو هي فنڪار
سند - ثقافت جو سينگارُ
جوڳي، سامي ڪڏهن ٽنارُ
هر روپ ۾ خوب ٺهي ٿو
ساز ۽ سُر جو هي سفيرُ
آيو آهي علط فقيرُ

ادل سومرو